

Jaroslav Jiránek
muzikolog a estetik

13. I. 1972

Milý Jaroslave,
mezi chlapy nebývá zvykem hovořit o citech. Ale když je tady ta příležitost Tvé šedesátky – na kterou, mimochodem, vůbec nevypadáš –, chtěl bych Ti naplno říci, že si Tebe osobně i Tvé vědecké práce velmi vážím. Považuji Tě za podobného průkopníka fundamentální české teorie výkonného umění, jako jím je v oboru kompozice Karel Janeček. A nadevšechno je mi blízká Tvá upřímnost a lidská bezprostřednost, pro kterou se člověk v Tvé přítomnosti cítí tak dobře.

(...)

Tvoji

Jarda Jiránek s Miladou

Jan Klusák
hudební skladatel, herec a literát

Praha-Vinohrady, 19. IV. 1974

Milý a vážený pane profesore,
přemýšlím, co mě k Vám vždycky přitahovalo, a myslím, že to byla Vaše urozenost ducha, kterou sám nemám a kterou bych tak rád napodobil. Proto právě Váš zájem pro mě znamená neocenitelné povzbuzení.

(...)

Prekvapilo by Vás, co pro mě znamenala a jaké důsledky vyvolala kdysi Vaše nenápadná poznámka o současném průběhu hudby v různých tempech – vybu-
doval jsem z toho celou teorii a vidím v tom teď klíč k budoucímu vývoji hudby.

(...)

Váš Jan Klusák

Ilja Hurník
hudební skladatel, pedagog, dramatik a spisovatel (1972)

ILJA HURNÍK
Hradčanské nám. 1
PRAHA 1
tel. 53 66 95

Milý pane Jollou,

Šel jsem jsem se - a sice učit -
že máte významné jubileum. I sro-
vním se s Janou so prvky gratu-
lante a přejí hodně pohody i
mnoha let. Vážím
si Vaši práci, protože za ní stojí
osobní muzikantská zkušenost,
a taková je u muzikologů vzácná!

Znovu žerku i Vás a
křivím se na skladatele!

Váš

Ilja Hurník

15. 11. 92

Košťálov 22.8.80

Milý Jaroslave,

také si vzpomínám na naše setkání u pošty, chlubila jsem se, že budu hrát do svých 80ti let. A jak to dopadlo? V červnu, v posledních dnech měsíce r.67 jsem měla poslední relaci doprovodu v rozhlase a poslední hraní vůbec. Od té doby jsem se jenom dívala po klavíru. Že jsem se tolik nafukovala, stálo mě to nadobro nechání hraní, otrava krve, snad infekce se vloudila do prstů, na "štěstí" se to v plném rozsahu projevilo jenom v jednom prstě-prsteníku pravé ruky. Musela jsem si změnit povolání na domácího kutila abych si nepřipadala mezi lidmi přespočetná. Děláním to, co nikdy a věř mi, že jsem ráda i teď, když celá moje rodina, sourozenci, i tragicky odešli a já zůstala sama starám se o to všechno co zanechali.

Tolik málo na vysvětlenou proč nehraji a dostanu-li milé povídání v dopise, které jsi mi poslal k narozeninám, jsem ráda vědomím, že přece jenom moje snaha má odezvu a můj hudební projev je pravdivý a srozumitelný. Vždy mi Tvoje analýsy byly blízké - jak jsi psal kdysi o Panenkově interpretaci - ráda jsem Tvé názory sledovala, uplatňuješ výbornou formu stylisace a co je dosti vzácné, i negativní projev a hodnocení bezohledně neuplatňuješ, neurážíš, a proto každou připomínku rád každý klavírista od Tebe přijme. Jsi osobnost s estetice, škoda, že jsem vědce, Tvého formátu neměla sama ve studiích na mistrovské škole. Tenkrát jsme měli více volna než učiva. Dr. Štěpán pravidelně nepřednášel.

Milý Jaroslave, odpust mně tolik rádků dopisu. Tisknu Ti vděčně a s díky ruce za potěšení, které přineslo Tvoje přání.

S pozdravem na paní Zorku

Věra Řepková

Košťálov, 22. VIII. 1980

Milý Jaroslave,

(...)

Že jsem se tolik nafukovala, stálo mě to nadobro nechání hraní, otrava krve, snad infekce se vloudila do prstů, na „štěstí“ se to v plném rozsahu projevilo jenom v jednom prstě – prsteníku pravé ruky. Musela jsem si změnit povolání na domácího kutila...

(...)

Tolik málo na vysvětlenou, proč nehraji, a dostanu-li milé povídání v dopise, které jsi mi poslal k narozeninám, jsem ráda vědomím, že přece jenom moje snaha má odezvu a můj hudební projev je pravdivý a srozumitelný. Vždy mi Tvoje analýzy byly blízké – jak jsi psal kdysi o Panenkově interpretaci – ráda jsem Tvé názory sledovala, uplatňuješ výbornou formu stylizace a co je dosti vzácné, i negativní projev a hodnocení bezohledně neuplatňuješ, neurážíš, a proto každou připomínku rád každý klavírista od Tebe přijme. Jsi osobnost v estetice, škoda, že jsem vědce Tvého formátu neměla sama ve studiích na mistrovské škole. Tenkrát jsme měli více volna než učiva. Dr. Štěpán pravidelně nepřednášel.

(...)

Tisknu Ti vděčně a s díky ruce za potěšení, které přineslo Tvoje přání.

S pozdravem na paní Zorku

Věra Řepková

Marie Svobodová
muzikoložka

Praha, 17. I. 1982

Drahý Jaroušku,

je to neuvěřitelné, že jsme už oba překročili sedmdesátku. Vždyť je to nedávno, co jsme se poznali jako dvacetiletí. (...)

K Tvému životnímu jubileu si dovoluji poslat nejkrásnější projev velké úcty a obdivu k Tvému vědeckému i skladatelskému dílu, které v lidské prostotě až cudnosti naší české kultury přinášíš.

(...)

Srdečně Vás objímám a do Nového roku přeji vše dobré

Vaše Madla Svobodová